

Yusuf Aksoy

- şiirler -

Yayın Tarihi:

24.07.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Abi

Sesini ilk duyuyumu hatırlayamam belki
Seni abim olarak ilk algılayışımı hatırlayamam
Beni ilk susturuşunu beni ilk sallayışını hatırlayamam
Bana zarar gelmesin diye yaptıklarını hatırlayamam
Senin kaldığın çocukluğumda seni hatırlayamam
Nasıl bir şeydi kardeşin olması ben seni anlayamam
Konuşamadık ki hiç, sen gittiğinden beri kaç yıl geçmiş
Şimdi bana kardeşim desen, abim! Ben seni anlayamam.
Belki bir yanlışlıktır hislerime tercüman cümleler
Lal olsaydı dilim, tutmasaydı elim ve kolum
Nasıl olurdu bilmem ben tanımlayamam
Abim! Beni sen anla ben seni anlayamam.

Yusuf Aksoy

Açlar ve Aşıklar

Birbirine ne çok benzerler açlar ve âşıklar
Geceleri uyuyamazlar açlar ve âşıklar
Hep bir dert içindedirler açlar ve âşıklar
Bir günde değişir insan hayatı önce saçlardan başlar
Aklar düşürür zaman o güzel saçlara
Olmayacak işler gelir kimsesiz başlara
Birbirine benzerler açlar ve âşıklar
Geceleri gizlice gözlere dolar yaşlar

Yusuf Aksoy

Ah-ü Zar

Gel katre-i divana yol alalım seninle yâr
Şu boş gûruhtan bir seda çıksın seninle yâr
Yanımdayım her zaman etimle kemiğimle ah-ü zar
İnanmak istersen vakıf olursun bu hayale Gülizar

Neyleyim şu gülistandaki çiçekleri? Sen yoksan içinde
Yaşamak haram olur bana şu dünyanın dert yoksa içinde
Haramı helal edip gel yürüyelim şavk içinde
İnan ne olmazlar oldurur aşk, tarifsiz bir şevk içinde.

Hayal ettiğimiz her şeye sahip oldum sen yoksun içinde
Kör bir sevdaya talip oldum gam yoktur içinde
Kör, bir sevdaya talip olsa gam yok mu sanır içinde
Ölümden hayırlısı yoktur senin içinde benim içinde.

Yusuf Aksoy

Akrep İle Yelkovan

Saatler on ikiyi geçti
Gecenin ortasındayız
Ay en güzel yeri seçti
Karanlığın sofrasındayız
Bir ince tıkırtı duyuldu
Duvardaki saatten
Durmak nedir bilmiyordu
Bizi bekleyen ölümken
Ömür doldu sesi geldi
Konuşurcasına akrepten
Yavaşlayın dedim, durun!
Zaten farkım yok bir ölüden
Yelkovan hızlandı önce
Dönmeye başladı dünya
Akrep on ikiye gelince
Duracaktı, söz vermişti güya

Yusuf Aksoy

Amca

Bir amca yaklaştı soğuktan buğulanmış saçının telleri
Bir amca yaklaştı sesinin sigaradan çatallaşmış telleri
Oturdu banka hissetmiştim soğuktan buz kesen o elleri
Başımı kaldırıp baktım amcaya kan çanağıydı gözleri

Yusuf Aksoy

Anne

Cennet ayakları altında denilir sizler için
Yaşamak size mahsus bir süre sonra bizim için
Ölüm gelene değin evlatlar anneler için
Yaşamak size mahsus bir süre sonra bizim için

Sen bilir sen öğretirsin ilk kelimem ilk duamsın
Sonrasında unutulmuş terkedilen bir diyarsın
Sen hazinesin bizse fakir kul hazineden bir haber
Ağlamak çözüm mü? Gelince bir gün o kara haber

Sırtını yasladığın o yüce dağa dönüp son bir kez bakarsın
Ardından ağlamaklı hallerde içten içe kendini yakarsın
Değerini varken bilmez yokken onun için ağlarsın
Böyle evladı dünyada Azrail cehennemde zebani aparsın...

Yusuf Aksoy

Arif

Yâr Şu dağların yok mu bir tarifi?
Mezarda mı yatar oldu gönüller arifi?
Belalar başa gelir ise çekilmez
Yol arif olmadan tarif edilmez
Var mı erişmek bir gün Şu kutlu makama
Bilmek istiyorlarsa beni baksınlar hatama
Her gün baş değil vicdan koydum yastığıma
İyi bir insanımdır herhalde bakma böyle taştığıma
Arif olan durdurur gönüldeki sel gibi taşmayı
Boyun eğmez gama boyundan çıkartır tasmayı
Hür olduktan sonra bilir o toprağa basmayı
Siz, siz olun arifin bastığı toprağa basmayın.

Yusuf Aksoy

Arkadaş

Umut filizleniyor şu tabakanın en pis yerinden
Küllerle kaplanmış tabakanın en derininden
Hayallerimi gömdüğüm küllüğün izmaritle dolu küllerinden
Umut filizleniyor arkadaş kalbimin en sancılı yerinden
Hani buna müsaade etmeyecektin arkadaş,
Gönlümde yeniden çiçekler, otlar yeşertmeyecektin?
Yoksa sen beni düşünmekten vaz mı geçtin arkadaş?
Nedir bu güllük gülistanlık yaygara demeyecek misin?
Allah için müdahale et arkadaş
Ben yeniden sevmek istemeyecektim
Tut umutlarımı al götür arkadaş
Ne olursa olsun yeniden sevmeyecektim.

Yusuf Aksoy

Arya

Kaçtığın şeceren sürgünlerden beter
Gündüzler insanları gecelerden eder
Sözlerimin kalpte tezahürü keder
Derdi bilmek mi? dert beni benden eder

Yarın bir yalandan ibaret geçiyorken ömür
Utanma sevdiğim git geleceğimizi sömür
Aşkın yarısı biz, kalan yarısı kömür
Rahat ol artık yokum, acı çekiyorsan dövün

Bir bahçe hayal etmiştim içinde koşulan
Bir de üstünde adının yazılı olduğu
Kırık tabela, kırık diyorum ben olmayınca
Nefret sevgiden geçiyor, gözde yaş dolmayınca

Yusuf Aksoy

Asırlık

Asırlık yanan bir kandilin sönüşüydü, seni görüşüm
Yıllardır çarpan bir kalbin duruşuydu, yüzündeki gülüşün
O ceylanlar ki tabiatın tasvire en yakın canlıları
Senin varlığın en özel ceylandan bile daha güzel

Şimdi bana anlat diyorsun asırlık bir hikâyeyi
Yeryüzünün üstüne yıkmıştın bin yıllık kitabeyi
Dünya, böyle bir katliam görmemişti Cengiz'den beri
Gözlerinle yere sermiştin şu bin yıllık viraneyi

Uğrunda ne savaşlar verilirdi ne yollar aşılır
Bir sesin, şu gök kubbeden yağmur olup okyanuslar taşırır
Hayal bile edemeyeceğim ufuklar vardı, deniz aşırı
Gözlerinde o ufukları gördüm kalbimden bir sen sağılır.

Yaşamaya davet ediyordun beni güneşin ufkumda açsın
Sahip olunabilecek ne varsa bıraktım sen başıma taşsın
Bu ilk değil son da olmayacak, işte çaresizce ölüşüm
Asırlık yanan bir kandilin sönüşüydü, seni görüşüm.

Yusuf Aksoy

Ayrılık

Et ile tırnak birbirinden ayrılmaz mı sanırdık?
Acı olur can yanar ama ayrılık kaçınılmaz
Bazen gerçekten birbirimizin en güzel yanıydık
Üstümüze cihan yıkılsa derdik bu sevgi sarsılmaz.

Uzakları yakın eden bir sevgi bir sevgili vardı
Bir de uzaklarda hiç mi hiç yakın olmayan yerler vardı
İşte bir gün böyle bir uzaklığa onu benden eller aldı
Bana da ardından sadece gözyaşı döküp ağlamak kaldı.

Yusuf Aksoy

Ayrılık-2

Çekilmez, yüzü gülmez bir adam yeniden umutla tanışır mı?
Ö uzak yollar yakın olana değin sevgili sevgiliyle barışır mı?
Ardı arkası gelmeyen bu sorular bir gün sahibine sorulur mu?
Cevabını biliyorum ama olsun şair yazmaktan hiç yorulur mu?

Umutlanmak bu dünyada belki yaşayamayacağımız bir his
O yüzden kendi ütopyamda umudu var ettim say, öyle bir his
Umut yoksa bile vardır diyorlar ya bu ne lahana bu ne perhiz
Boş ver her ayrılık güzeldir ben de yaşayabiliyormuşum sensiz

Yusuf Aksoy

Bal Porsuğu

Bir satır arasında bir cümle
Sonunda ince uzun bir ünlem
Duraksatan bir virgöl
Düşündüm, düşündüm sadece güldüm

Bensizliğin tarifi sana özgürlük
Sanki, sadece ayrıyken mi hürdük?
Biz beraberken de farklı yollar yürüdük
Gidişinde değil ama sevmeyişinde öldük

Gözlerim boş duvarı izledi çok kez
Dudaklarım gece yarılarında uyandı
Seni öpmek istedim her gece, son kez
Gururum, duygularımın kapısına dayandı

Ben hariç, herkes gördü gerçekleri
Durum ortada ayan beyandı
Sen hariç, kimse bilmez gerçekleri
Kalbim ulu orta sana hayrandı

Yusuf Aksoy

Bazı veya Bağzı şeyler

İçimde bir yara var geçmişten gelen
Kimi zaman bir ağrı olur derinden
Kimi zaman bir sancı olur dertten
Atmaya çalıştıkça işte bedenden
Bazı şeyler hatırlamasan da geçmez
Dert bu işte iyi kötü insan seçmez
Bazı şeyler unutmak istesen de geçmez
Kalır bedeninde ayrılmak istemez...

Yusuf Aksoy

Bekleyiş

Kuşlar göç ediyor sevgilim sen de gelecek misin?
Gittiğin o diyarlardan acep ne zaman döneceksin?
Bilmem ki kime ne diyeyim neye dert yanayım?
Allah şahit, ben cehennemde bile senden yanayım.

Şu uçsuz bucaksız gökleri görüyor musun?
Üstünde hür uçan kuşları görüyor musun?
Bir ses yükseliyor göğsümden bütün sebatıyla
Kapımı çalsın sevgili kabulümdür bütün günahıyla.

Biz gönül kuran pirlerin evliyaların membaındaydık
Bense senin aşkının ulu deryasıındaydım.
İçmek nasiptir sandım bu aşkın deryasından
Gaflete aldandım uyduğum şeytanın rüyasında.

Yusuf Aksoy

Belki

Belki Şimdi farklı Őehirlerde
Farklı ağacın gölgesindeyiz
Belki boş bir banktayız
Belki de loő bir sokakta
Kilometrelerce ötedeyiz
Bir o kadar da yakında
Sözün bittiği yerdeyiz
Daha hikâyenin başında

Yusuf Aksoy

Bilinmeze Doğru

Dört bir yandan belalar ben cansiperane
Yolunu yolu bilmiş bir garip virane
Bu yolun sonunda ne Nazım var ne de Piraye
Yazıldı yazılacak ama mutlu sonlu değil bu hikâye

Dinlemek istercesine bir eda var sesinin tonunda
Diyorsun şimdi konuşmadım daha nereden bilecek?
Bilirim çünkü şu garip ömrü heder ettim senin yolunda
Sorsalar biliyorum yine de o beni hiç sevmedi diyecek

Ben bir bilinmeze yol alırken sen bunu bil istedim
Her şeyim yalan olabilir ama hissettiklerim gerçektir
Bir gün sen de yolunu yolun bildiğinle yol al isterim
Gerçek bir cümle arıyorsan işte bu tamamı ile gerçektir.

Yusuf Aksoy

Bir Başkasına

Yeniden resmine baktım sanki sonmuşçasına
Yüzünün rengi atmış sanki solmuşçasına
Yıllar senden çok şey almış bakıyorsun korkmuşçasına
Hatırlıyorum âşıktın sen bir başkasına
Bugün bizim olan sokakta ağladım yanımda sen varmışçasına
Dertlerimi çok sanıyorum biliyorsun ölüm yokmuşçasına
Her konuştuğumda bakıyorsun bana sanki kızarmışçasına
Dur hatırlıyorum âşıktın sen bir başkasına
Hâlâ hayaller kuruyorum evet mutlu olacakmışçasına
Sen bir dönüyorsun bana son hayalimi yıkacakmışçasına
Hiç bakmadın bakmıyorsun da biliyor musun? Gözümün yaşına.
Ben hatırlıyorum sevgilim âşıktın sen bir başkasına.

Yusuf Aksoy

Bir Kent

Bir kentim kimsesiz
Aidiyetim yok
Bütün sokaklarım sessiz
Maneviyatım yok
Bir kentim çaresiz
Kabiliyetim yok
Bütün ışıklar renksiz
Gören, göz yok
Bir kentim viraneyim
İçeride yaşayan yok
Bütün şehir benim
İçimde mutluluk yok
Bir kentim huzursuz
Caddelerinde umut yok
Bütün kent mutsuz
Yeşilinde huzur yok

Yusuf Aksoy

Bir Yaşıma Daha

Her gülen yüze gülen bir yüzle katlanmak
Her konuşan insana anlıyormuşçasına bakmak
Hatta hiç bilmediğin diyarlara aitmişçesine koşmak
Hatırladıkça hatırandan çıkartmak için uğraşmak
Böyle bir şeydi herhalde olmayacak birini sevmek
Aşk ya bu olmayacağı oldurtur diye ümit etmek
Ama olmadı aşk bazen olacak olanı da oldurtmuyormuş
Gidişin gönülde fırtınalar gözde yaş doldurtmuyormuş.
Mutsuz muyum? Bilmem, ben bunu anlayamıyorum.
Orada mutludur diye ben sensizliğe katlanıyorum.
Sensiz girdim yine yılbaşında bir yaşıma daha
Ve sensiz gireceğim biliyorum bir yaşıma daha.

Yusuf Aksoy

Birler Diyarı

Bir sabah busesinde hissettim ayrılığı
Bir akşam nefesinde hissettim dargınlığı
Bir zaman göğsünde hissettim işte
Bu zamansız, mekânsız kimsesiz kalmışlığı

Bazı geceler oluyormuş uzaklara dalmışlığım
Bir beklediğim yok da öylesine bir dalmışlık
Aslında gerçek bu değil ikimiz de biliyoruz
Gerçek şu ki; ben, senli düşüncelerden kaçıyorum

Yusuf Aksoy

Bu Dünyada

Yaşadığını bilmek bile bazen bende umut yeşertir
Olsun, ol sen uzaklarda söyle bizde ne değişir?
Bizim değerimiz gözlerimizde kalacaktır hep kelepir
Bedeli ne olursa olsun ödenecekmiş bu dünyada
Gördüm seni dün gece demişsin ama rüyada
Biz sessizce gidenlerden olduk bu garip furyada
Gerçek olması imkânsız demişsin bu arada
Bedeli buymuş ödüyorum sevgilim bu dünyada
Senin kokun senin sesin gibisi de yok demişsin
Acaba bunu ben varken de hiç demiş miydin?
Benden başkasını da istemediğini söylemişsin
Sadece ikimiz kalsak beni istemezdin bu dünyada
Gördüm seni dün gece bir fotoğraf karesinde
Çok değişmişsin ya da ben öyle gördüm dün gece
Yeniden hatırladım sanıyorlar bir fotoğraf karesinde
Unuttuğuma inandırmıştım inan hepsini bu dünyada

Yusuf Aksoy

Bugün

Bugün biraz daha bizsizim,
Bugün biraz daha kimsesiz.
Bugün biraz daha sensiz
Yarınlar, tamamıyla hissiz.

Yusuf Aksoy

Cevher

Yazmak için ne lazım bir kâğıt bir kalem
Anlam için ne lazım biraz acı biraz elem
Aradığın kendindedir kimseye verme demem
Cevheri bulduğunda yitirmemeye göster önem
Bu hayatı anlamak anlatmaktan daha zor
Herkes söyler bir şeyler yürekte oldukça kor
Tavsiyem ne olursa olsun sen dosdoğru ol
Bu yüzden gerekirse kimsesiz yapayalnız ol
Elbet değerini anlayan çıkar bir gün
Çıkmasa da sen kendindeki cevheri
Elbet görürsün bir gün
Ya bir mezar ya da bir sevgili kollarında

Yusuf Aksoy

Çağın Altın Çocukları

İletişim bozuk yüzlerde hep aynı ifade, ten soluk
Hani küçükken içlerine girdiğimiz büzlerden oluk
Hatırlar mısın? Sokaklarda koşturduğumuz bir çocuk
Artık ne sokak var ne de sokaklarda koşturan bir çocuk.

Zordu o günler bir şey istenildiğinde cevap yokluk
Evimizde aş pişerdi herkese yetmez diye bazen toktuk
Biz ya bir top ya da bir hayal peşinde çok koştuk
Şimdiyse çağın umursamaz altın çocuğu mu olduk?

Yusuf Aksoy

Çıkmaz

Yangınlar var bedenim de
Bir sensizlik türküsü dilimde
Yürüyorum sokağın birinde
Eski günler işte hala ezberimde.
Şimşekler çakıyor gözlerimde
Bir boş vermişlik yüreğimde
Koşarken son durağa doğru
Eski bir resim, işte hala elimde
Sanki fırtına kopmuş gönülde
Bir sessizlik sözlerinde
Ben seni gene özlerim de
Eski bir alışkanlık, işte hala dilimde...
Bir çıkmaz var beynim de
Bir soğukluk ellerimde
Giderken, ölüme doğru
İşte asıl gerçek, artık benimle...

Yusuf Aksoy

Çiçek

İnanmazdık bilmezdik biz niçin var olduğumuzu görmezdik
İşitirdik ama duymazdık dokunurduk hissetmezdik
Yemyeşil kırlarda ovalarda gezerdik yeşili bilmezdik
Bir dünyadayız bilirdik ama bu dünyanın sahibini bilmezdik
Gece biter biz sabah uyanır güneşin doğuşunu izlerdik
En önemlisi biz yaşadığımız bedende kendimizi bilmezdik
Kuşların cıvıltısı doğanın güzelliği herkesi büyülerdi
Bilirdim ki çiçeğin en güzeli çorak arazide büyüyendir
O yüzden sevgimi ektim kalbinin en çorak toprağına
Büyüyemeden sen tarafından solacağını, bilmezdim
Ama yeniden ekeceğim sevgimi, bu sefer mezarının başına
Meraklanma büyüdüğünü her gün gelip gözümle göreceğim.
Sen bu cümlelerde nefret arıyorsun şu an biliyorum
Bense nefreti bir kenara koyup olanları kaderden bileceğim
İnandığım bir doğrum varsa kavuşmak elbet bizim geleceğimiz
Ben o çiçeği er ya da geç mezarına dikip, seni öyle seveceğim.

Yusuf Aksoy

Çokluk

Çok hırslısın, çok da mütevazı
Çok bıkkınsın, çok da arzulu
Çok kalpsizsin, çok da huzurlu
Çok duygusuzsun, çok da duygulu...

Sanma, fark etmiyorum olanları
Ben gözümle gördüm yitip solanları
Çok sevmiştin, bir o kadar da sahte
Elbet bitecekti bize ayrılan sahne

Çok kırıgım, çok da sevecen
Çok yorgunum, çok da heyecanlı
Çok doluyum, çok da sessiz
Çok bitğim, çok da mutlu

Sen, sevdiğim fark etmiyorsun onları
Hiç görmedi gözlerin yanında olanları
Çok sevmiştim, bir o kadar da dolu öfke
Elbet bitecekti de bize yakışmadı işte

Yusuf Aksoy

Dinle

Ses kayıtlarını dinledim
Aylar belki yıllar öncesine ait
Ben şu kanaate vardım
Ağızla kalp aynı dili konuşmaz maalesef
Şimdi o kayıtları dinlesen
Aylar belki yıllar öncesine ait
Sen şu kanaate varacaksın
Ben ne yaptım da bu kin bu esef?
Biz o kayıtları dinlese
Aylar belki yıllar öncesine ait
Şu kanaate varırdık
Biz birbirimize ne yaptık? Pes.
İşte o kayıtları dinlese
Aylar belki yıllar öncesine ait
İlla bir kanaate varırdık da
Karşında duruyor olurdum elimde bir nergis.

Yusuf Aksoy

Elveda

Şimdi ne sen gelebilecek bir yerdesin
Ne de ben sana ulaşabilecek bir makamda
Cennet mi ayaklarının altındaki yoksa
Cehennem mi bedenini saran bu tabutta

Yine gelirim dersem inanma olduğun yere
Son kez, o gün gelmiştim doğduğun yere
Aramak, bir ölüyü rüzgarın esen yelinde
Toprak cennet değil, cennet senin teninde

Sevgilim, yine bensiz baharlar görecek
Toprağın yine bensiz karanfiller açacak
Bu sefer ama bu sefer gelinlik daha güzel
Gözlerim, o bembeyaz kar örtüsünü süzer

Cehalet, bilmemek değil anlayamamaktı
Katil ise beyazı sadece kefende sanandı
Bir gencecik melekti o, sevdasıyla sınandı
Yaşam en çok ona, o ise ölüme hayrandı

Yusuf Aksoy

Fırtına

Bugün içim bir durgun fırtına, sessiz.
Akıl şüpheli, delirmek var ucunda çaresiz.
Bir baş ağrısı vuruyor şiddetiyle birlikte aniden
Ve bir çocuk çığığı kulaklarımda yankılanıyor maziden.

Dillere pelesenk olmuş bir dert mi taşıyordu içinde?
Aslında dert o mu yoksa o mu bir derdin içinde?
Gözlerim ona kesildi izliyorum akıl bir kafes içinde
Kurtulmaya çabılıyor ama nafi o çaresizlik içinde.

Anlatmaya çalıştığım hadiseler hep bir düzensizlik içinde
Düzen var evet ama oda düzensiz bir biçimde
Deli taylar koşuşturuyor bütün karanlık sokakların içinde
Beynim hallaç pamuğı gerçek ve hayal paranoya içinde.

Yusuf Aksoy

Gam

Yandı gönöl feryat etti dile geldi bu şair
Koca evrende bildiğim her şey ona dair
Acı, gam ile birleşti bu mutsuzluğun hali
İfade aczi yetin resmi olarak resmedilse yeri
Kim bilebilir ki bu giden gemi ne zaman gelir geri?
Gemiye bilmem de kaptan dönmekte ısrarcı gibi.
Kaptanın canı yanmış besbelli akıntıya karşı gidiyor gemi
Batacağını söylesen ne fayda, gönöl pervasızca bir deli
İnsanoğlu ateş gördüm mü kendini seve seve götürür
Seve seve gidilen her yol öyle de böyle de dönülür.
Ve insan kulağına okunan ezanla başladığı bu yolculuğu
Önce selası ardından imamın pamuğuyla bitirir.

Yusuf Aksoy

Gereği Yok

Bir gece yarısı düşü kadar güzeldin oysa
Bir sessiz şarkı kadar büyüleyici
Bir insan ne kadar kutsallaştırılabilirse
O kadardın işte, göğsümde...
Şonbahar tüm gerçekliğiyle geldi kapıya
Önce hafif hafif esti, önemsemedim
Bu rüzgârda yıkılacak oluşumuzu Tahayyül edemedim, sanırım.
Zamanla sevginin yaprakları soldu
Dallarımız kurudu, yeşertmeyi beceremedim...
Fazla uzatmayayım,
Başkasına düştü işte aklın,
Her şey artık ziyan.
Bana hicran, bize viran, sana haram...
Ne kızgınım sana ne de kırgın,
Tek üzüntüm ve tek merakım
Dizlerine başımı koyduğumda huzur bulduğum,
Kadına; Söyle, ne yaptın?

Yusuf Aksoy

Göz Kamaşır

Bu ne ciddiyet bu ne uzaklık bu ne tavır?
Görmemek için kör duymamak için olmak gerekir sağır
Bu günler mutsuz umutsuz vuslat kim bilir belki yarın
Huzur da mahşere kalkın siz herkesten önce varın.

Bir şey değiştirecek mi sahip olduğun mülkün malın?
Sırada önlere geç senin olsun mülkün malın
Adalet hesap sorduğunda cevabım ülküm ayım
Doğrularım hak olsun inandığımın arkasındayım.

Dört inanmış adam bir tabut ve ben tabutun hasındayım
El âlem ne der bilmem, ben bıraktım kendimin yasındayım
Ne bir şeyhin ne de bir imamın fırkasındayım
Sarıldım, şefaet dileycek olan peygamberin hırkasındayım.

Yusuf Aksoy

Hakkı Kuşatan

El hakkı temayüle yoktur bir ihtiras
Varlığım onun bilgim en büyük miras
Yolculuk ona o ne büyük bir ihlas
Yazamadı bunları hiçbir zaman İmruü'l Kays

Yusuf Aksoy

Hasbelkader

Hayal ediyorum senle olmak nasıldı? Hatırlıyorum.
Sensizliği hayal edemezken şu an sensizlikle, yaşıyorum.
Bir rastlantı mıydı seninle tanışmamız? Sanmıyorum.
Artık ne bir çift göze ne de bir güzel gülüşüne, yanmıyorum.
Talih bir kez gülmüştü, şu garip gönlüme
Tarif edilmeyen hislerle, yaşıyordum
Koca bir sevgi sığdırdım sanıyordum şu ömre
Her şeyden bir haber kaygısız koşuyordum.
Rastlantı mı? Ben inanmam hayat değil hasbelkader
Öyle bir rastlantı ki kelebekler gönlümde raks eder
En güzel sanatçı en güzel orkestra mükemmel sahneler
Tek izleyicisi benim bu filmin, lütfen açılsın artık perdeler.

Yusuf Aksoy

Hasretinden Cümleler

İlk tanıştığımız günü hatırlar mısın? Bilmem.
İlk konuştuğumuz anı hatırlar mısın?
Ya da sana hayranlıkla baktığım o ilk zamanı
Ben bilmem o gün sen vardın, her şeyin en güzel yanı
Nerden bilecektim ki? Sana o gün âşık olup bir ömür âşık olarak
Bilseydim sana sorar mıydım hiç?
Önce gözlerin yemyeşil ovaların, yüksekliği kartalları kiskandıran dağların
O efsanevi olayların başındaydı.
Sonra saçların en ince pamuk ipliğinde en usta sanatkârca işlenmiş ipekten
Tenin tenime değdiğinde her yanıma kora çeviren o sanatkâr
Bir de sesin var duyduğumda arşı âlâyı titretebileceğine inandığım o sesin
Bir anda çiçekleri açtıran bir anda tabiatıma yön veren o sesin
İşte o günden bugüne değin senin adın benim almaya sebep nefesim.

Yusuf Aksoy

Hayali

Bir dñş peşinde seneler geçirir ya insan
Hayalden ötedir ya bazen gerçek
Kendini tanıyamaz hale gelir ya insan
Her acı ayrı kanatır ya kalbi, bil ki geçecek

Harcanan seneler olacak elbet
Yanlışlar yapıp doğruymuş gibi görünecek
Bir umutsuzluk dört yanında olacak elbet
Karamsarlığın, kalbimde merhamet dilenecek

Silinmez bir yazıyla kazıdım bu hayali
Düşünemedim kalbindeki meyyali
Yanılmıştık, işte çok acı bir mezalim
Sen, hiç hak etmedin bizi güzelim

Yusuf Aksoy

Hazin

Bir hayat yaşıyorsun bana hayalden uzak
Bir hayat yaşıyorum inan senden çok uzak
Gerçekler dizilmiş kapıma her kapı arkasında tuzak
Adını anmak ne kelime hatırıma düşmen yasak

Yaşlandım artık yürürken belli oluyor ayaklarım aksak
Dilime ket vurulmuş kollarıma zincir bedenim tutsak
İzbe bir karanlık peşimizde, biz halen yoksak
Belki bir şeyleri çözeriz seninle konuşmasak sussak

Umut var edilen topraklar artık umuttan noksan
Başımda bin bir bela eğer sen yanımda yoksan
Açılmış gemim okyanuslara yelkenimde kancan
O güzel nehirler uzak ben çöl ortasında yanıcam.

Yusuf Aksoy

Hiç İŖte

Sessizce gidiyorum
Bir yeŖil deniz elimde
Taht kralda kalsın
Güzel sözler dilimde

Öfkeni mazur göremem
Öfkemi hiç görmedin, sen
Nefretin soğusun
Bu kalpte hiç kalmadın, sen

İŖte sessizce gidiyorum
Bir hayal bir sevda elimde
Sahiplik sende kalsın
Kölelik mutlak benimle

İhaneti mazur göremem
Başkasına bakmadı gözlerim
Ruhun benden uzak olsun
Bu çağda hiç olmadın, sen...

Yusuf Aksoy

İğnelendik

Bakışım ufuklara derin ve manasız
Bir kuş uçuyor hava puslu ve o kanatsız
Bir hayalim var mahşerde Rabbim seninle yaratsın
Bu dünyada varsın olsun yaramı yâr kanatsın.

İğnelemek hoş olmaz bilirim iğnelendiğim için
Senin her iğnende gözlerim ağladı içim içim
Okuduğum her sözünde beynimde tarifsiz ağrılar
Hâlâ diyebiliyor musun, sevmiş mi? İnan duymuştur sağırlar

Sen gittiğinden beri kör ve sağır olarak
Kendi kendimi ağırladım yer açtı bana toprak
Ektiğin incir ağacından selam yolladı sana yaprak
Hiç gelmemiş gibi geri git beni benimle bırak.

Yusuf Aksoy

İnanç

Çaresizin çaresi, alemin ta kendisi
Mülkün hak sahibi, kâinatın efendisi

Bir dertle geldiğim kapından
Bin dertle dönmeyi gördüm
Anlamlandıramadıkça seni
Yitip gitmeyi öğrendim...
Ben eksik bir varlık, düşümde
Terse giden adımlarla peşinde
Doğruyu bulursam bir gün eşiğinde
Olmam gerektiğini öğrendim
Bir ömür, sensizlikle ördüğüm
Bir ömür ki, tükettikçe kördüğüm
Bir ömür bu, sonunda gördüğüm.
Gerçek senmişsin, onu öğrendim.
Ben garip bir fani, yalnız hakka tâbi
Günahı olmayanlar ya deli ya sâbi
Akıl başta olduğunda, yol kûla bâki
İşte gerçek buymuş, ben onu öğrendim

Yusuf Aksoy

İnce İpliğim

Gecenin yarısındayız
Gönlümün yarasında
Hasır altı edilmiş
Dertlerin arasında

Bir göz karşısında
İnce iplik hüsrân
İşte çalıyor duy
Her ses bize buhran

Yusuf Aksoy

İnsan

Ah insan her şeyden üstün olduğuna inanan
Lakin her zor anında bir başkasına güvenen
Ömrünü bir kurtarıcıya kendisine gülecek kadere adayan
Ah insan yanılgılar içerisinde koca bir ömrü tamamlayan

Ne bir kurtarıcıya ne de kaderin sana gülmesine
İstediğin buysa asla elde edemeyecek olmana
Özgürlük naralarıyla ben insanım hürüm demene
Gülüyorum inan gördükçe seni yanılgı içerisinde de.

Yusuf Aksoy

İnsanoğlu

Bugününe garantin var mı ey insanoğlu?
Mutluluğa bir formül, ölmemeye bir çaren var mı?
Yarınına bir garantin var mı ey insanoğlu?
Güneşin doğacağına ve senin yaşayacağına var mı?

Bir saniye sonrasına garantin var mı ey insanoğlu?
Şu kapıdan çıktığında nefes almaya takatin olacak mı?
Bir an olsun inancın var mı ey insanoğlu?
Hayatın devam edeceğine her şeyin güzel olacağına.

Garantin olmayacak ey insanoğlu
Her an ölecekmiş gibi yaşa.
İnancın olsun ey insanoğlu
Garantin yoksa, inancın olsun.

Yusuf Aksoy

İzahat

Arardım eğer bilseydim
Ya da bir kez seni görseydim
Hiç olmadı ya bir ses duysaydım
Arardım, gönlünde bir yerim olsaydı

Aramadım bildiklerimden ötürü
Ya da görmek istemediklerimden
Sesin, benden çağlar götürür
Aramadım, halini bilmediğimden ötürü

Âşıktım sanırım hem de kör kütük
Bu aşk her demde inan çok kötü
Sabahım ayrı gecem ayrı kötü
Giderken unutma, içimdeki seni de götür

Bu halde kalp ile beyin kötürüm
Canın orda bir kez yanıyorsa
Ben, burada bin kez ölürüm
Bilirim, ölmektir benim ödülüm

Yusuf Aksoy

Kadehler

Kadehler ıslatıyor artık bu dudakları
Kadehler çekiyor artık gam yükümü
Zaman siliyor sana geleceğim durakları
Zaman, benden iyi biliyor öykümü

Hüküm verenlerden değiliz artık
Saltanat sürenlerden değil
Hikâyemiz bir başka cennette kaldı
Bu cehennemde asla değil

Gezdim yol boyu tüm tapınakları
Senin yanında tüm karalar ak kalır
Bu bir nefret değil gerçektir bakın
Bu gerçeğe varıyorsun kendini yakıp

Aradığın bir hevestir, söyleme sakın
Bulacağın ise trajediden bir piyes
Tüm çivileri dostlarım şu başıma çakın
Almak istemiyorum varsa da eğer bir nefes

Yusuf Aksoy

Kağıt kalem birde sigaram

Bıktım artık, her günüm aynı tas aynı hamam
Yeni güne uyanırım yatağımın başucunda sigaram
Penceremi açar olmayan manzaramı seyre dalarım
Akılda bin bir düşünce elde hiçbir şey olmadan
Bazı sabahlar başucumda kâğıt kalem bir de sigaram
Penceremi açar her zamanki gibi manzaramı seyre dalarım
Akılda bin bir düşünce elimde kâğıt kalem bir de sigaram
Ömürden bir not daha düşerim kâğıt kalem bir de sigaram
Huzursuzlandığımda gözüm kâğıt kalem arar bir de sigara
Bazı geceler uyuyamam çıkarım balkona elimde sigara
Kafamı kaldırır gökyüzüne bakarım akılda bin bir düşünce
Unutma insan kalkamaz sevdiğinin darbesiyle yere düşünce.

Yusuf Aksoy

Kalabalık

Etraf çok kalabalık
Sokaklar alabildiğine insan,
Bunca kalabalığın içinde
Neden yalnız hisseder, insan.
Nisan yağmurları çiseliyor
Gönlümün bahçelerine
Sorular ardı ardına diziliyor
Yalnızlığın keşkelerine
Ayrılık olmasaydı ne olurdu?
Sensizlik acı biçimde yakmasaydı
Sessizliğimizi bozsaydık keşke de
Ruhumuz başkalarına bakmasaydı...

Yusuf Aksoy

Kaybedenler

Biz bu hayatın kaybedenleri
Kimimiz kalbini kimimiz yolunu
Biz bu hayatın kaybedenleri
Kimimiz yıllarını kimimiz umudunu

Velhasıl biz işte kaybedenleriz
Bir köşeye sessizce çekilenleriz
Boynumuzu büktük güzelim sevdaya
İşte biz bu hayatın kaybedenleri

Yusuf Aksoy

Kızgınım

Seni, benden alan ruhuna
Beni, benden alan ruhuna
Hemen koştun ya bir başkasına
Kızgınım işte, yalnızca sana.
Sözler tutulmazsa neye yarar
Bir el yalnız kalırsa neye yarar
Terk edişler, gönülde birer yara
Kızgınım işte anla yalnızca sana
Bu saatten sonra ne anlamı var
Tuttuğun elim, uzandığın başkası
Aitken bu sözler hala bana...
Kızgınım işte, yalnızca bana

Yusuf Aksoy

Koştım Sana

Sevgin ki beni benden alan mihrabım
Sevilecek onca şey varken sen benim ilahım
Koştım sana kavuşmak için
Gücü yetmedi hiçbir silahın

Peşinden ordular koşan bir mahlûkatın
Sen en nadide parçasısın vallahi kâinatın
Koştım sana kavuşmak için
Gücüm yetmedi budur malumatım

Sen ki gözlerinde taşıyorsun sevgili, bir katre-i aşk
Bu aşk bir benim mi getiriyor gözlerimden yaş
İnan koştım sana kavuşmak için
Gücüm yetmedi bedenim yürüyen bir naaş

Saçlarından ipekler döküyorsun sap sarı altından
Güzelliğın zehirler, büyülenirim saçlarının kokusundan
İnan koştım sana kavuşmak için
Gücüm yetmedi bir ağırlık çöktü omuzlarımdan.

Yusuf Aksoy

Kör Kuyular

O gün güneş pencereden girmedi Şu haneme
Mağlubiyet acı bir şekilde yazıldı haneme
Birer birer not düştüler Şu fakir karneme
Güneş bugün pencereden girmedi fakirhaneme

Hâlbuki muradım netti arzu halim sevgindeydi
Kalbim yüzünün mora çalan utangaç rengindeydi
Yeryüzünde gördüğüm o kırlangıç en güzel çiçekleydi
Hayatta eğer varsa bir başlangıç o da seninle birlikteydi.

Yusuf Aksoy

Küskünlük

Eskiden gülerdik birlikte eğlenirdik vakit geçtikçe
Şimdi ne vakit geçer oldu ne de ben gülmeyi hatırlar
Sana bakamıyorum adını dahi dilimden geçiremiyorum
Küskünlük ah küskünlük bizi birbirimizden eden kelime.

Sen inan sensizliği bilmiyorsun bilseydin küsmezdin
Bilseydin beni yalnız koyup bir başına gitmezdin
Sensiz bir anlam ifade etmeyeceğimi görüp bilirdin
Bense senin beni daha iyi tanıdığını zannedeceğini bilirdim.

Öyle de oldu zaten kendince sensiz daha mutlu gördün
Bu yüzdendi çekip gidişin sebep beni daha mutlu görmek
Nasıl inandırabilmiştin kendini buna? Sorarım.
Sen kanatları olmadan uçabilen mutlu bir kuş mu gördün?

Bence de görmen imkânsız, işte sensiz mutlu olmakta böyle
Nedir bu inadın sebebi ya da bu nefretin nedeni? Söyle!
Eğer ben isem mutluluğunu istediğin son ver bu küskünlüğe
Kalk hadi dönelim o mutlu umutlu güzel günlerimize

Yusuf Aksoy

Marifet

Bin bir çiçekten polen toplayıp en güzel balı yapmak
Küçücük bedeniyle kilometrelerce yolu sırtında eviyle aşmak
Helvadan putlar yapıp sonra bir de onlara tapmak
İnsanoğlu yaşamayı marifet sanan en büyük ahmak

Marifet o dur ki yaşamın içinde yaşadığını unutabil
Marifet o dur ki bunca meşgale içinde yaşadığı bil
Marifet o dur ki hakkın rızası varsa yapacağını bil
Marifet o dur ki dil ile tutulmayan kuş olmadığını bil.

Yusuf Aksoy

Meczip

Kandili yanar meczubun
Gece ay gökte iken
Cevabı gelmez mektubun
Nefret aşka tabi iken
Yaşlı gözlerle bakar katiline
Kan gövdeden akar iken
Aklı gitmiş gene geçmişine
Canı canan ile atar iken
Bir beyaz bulut gelmiş gökyüzüne
Güneş gökte doğar iken
Bir yağmur tanesi ol, düş yüzüme
Sevdan kalpte yaşar iken

Yusuf Aksoy

Metropol

Adına metropol demişler
Koca koca binalar ve milyonlar
Kaygı stres koşturmaca
Tonla rezalet içinde, metropol işte

Bizler bu koca binaların gölgesinde
Milyonların içinde, bir kişi özleminde
Metropol de, önce kendimizi yitireceğiz
Sonra da yavaş yavaş birbirimizi...

Yusuf Aksoy

Mevsimler

Bir sonbahar sabahı rüzgârın dövdüğü hissiz bir adam
Mağrur adımlarla yolunda yürümekle meşgul
Bir sonbahar sabahı rüzgârı ardına almış bir kadın
Sokak ortasında yalnız iki insan işleriyle meşgul
Bir kış sabahı soğuktan sigarasını yakmış bir adam
Düşünceli, yorgun ve bitkin bir halde
Bir kış sabahı topuklu ayakkabısıyla acele eden bir kadın
Endişeli, aceleci ve üzüntülü bir halde
Bir bahar sabahı her taraf çiçek açmışken mutsuz bir adam
Bakışlarında bir acı, gözlerinde nefret var
Bir bahar sabahı şehrin pis havasını içine çeken bir kadın
Suratında bin bir boya ellerinde ipek eldivenler var
Bir yaz sabahı onun öldüğünü söyleyen yaşlı bir adam
Sözlerinde kaybetmişlik barındıran bir eda
Bir yaz sabahı artık sokakta o eski kadın yok
Adamın yıllardır yan yana yürüdüğü, eşi artık yok.

Yusuf Aksoy

Muhtacız

Hepimiz muhtacız işte bir yerlerde
Kimisi başını sokabileceği bir eve
Kimisi evi bilebileceği bir çift göze
Hepimiz muhtacız işte bir yerlerde

Kiminin ihtiyacı bazen en yakınında
Kiminin ki ise kilometrece uzaklarda
Bazen birisine bazen de kendimize
Muhtacız işte hep biri ya da birilerine

Ama sanma bu muhtaçlık bitmeyecek
Sanma bu dertlerimiz geçmeyecek
Sanma umut rüzgârları hiç esmeyecek
Biliyorsun ki, yarın asla dün olmayacak

Muhtacız işte bir güneşe bir dünyaya
Muhtacız sevgilim, bir aya bir de yıldıza
Bazen en çok geceye bazen ise sabaha
Herkes bir şeye muhtaç, ben en çok sana

Yusuf Aksoy

Murad

Muradı olan beklemesini bilmeli
Gitmeye çalıştıkça uzaklaştığını görmeli
Deliler gibi taşın peşinden kuyuya giderse
Taşı atan kuyu başında kimi görür acep?

Her insan vazgeçtiği an beklemeye başlar
Vazgeçmek bir bitiş değil başlangıçtır anla
Yâr, sen sıkma canını cananın bir yerde vardır
Neylesin, o da mı sıksın canını senden sebep acep?

Bu sözler bir kalpte tezahür eder elbet
Yaşamak isteyenler ölür, ölümden sonra ebet
Bu sırrı hak edenler bilir gönüldedir yarenler
Sırrı yarenine teslim ettin mi sen acep?

Yusuf Aksoy

Mutluluk

Ben aşkı anlatmayı pek beceremem
İçinde mutluluk olan hiçbir şeyi beceremem
Nasıl yapılır nasıl olur inan hiç bilemem
İyi olsun diye yaptığım her tercihte kötüyü bulurum
Aslında tabiri caizse bütün durum bu
Ben ne sevmeyi becerebilmiş ne mutluluğu yakalayabilmiş değilim
Yetiştığım topraklarda bir kanun vardı ben onu bilir ona inanırdım
Şen toprağa ne verirsen o da sana onun karşılığını verirdi
Ademoğlu da toprak değil miydi? Ben öyle biliyordum.
Emek, sevgi ve kıymet verdim bütün verebileceklerim zaten bu kadardı
Karşılığında fazlasını da istemedim, hiçbir zaman.
Ne emeğimin karşılığını ne de sevgimin bir değerini görmedim
Varsın görmeyeyim olsun.
Bir çift göze âşık olup hakkını verebilmiş olmanın mutluluğu
Belki de benim ve benim gibilerin yaşayabileceği
En yüksek seviyesidir, mutluluğun.

Yusuf Aksoy

Nefes

Hayat bir an bir nefes
Dünya altından bir kafes
İnsanlar yalnız bir heves
Geldi ölüm gitti nefes

Bir hayale aldandım
Kulaklarımda hep o ses
Hiç bitmeyecek sandım
Geldi ölüm gitti nefes

An ki anılacak bir şeyin olsun
Gerçeklerin yanında hayal bir heves
Dua et sevinecek bir şeyin olsun
Geldiğinde ölüm gidecek olan bir nefes.

Yusuf Aksoy

Ölmem Gerek

Bir çizik daha attık kader denen deftere
Okuduk en güzel şiirimizi hem de ezbere
Bir çizik daha attık kader denen deftere
Biliriz ki arzu halimiz kalmıştır mahşere

Tüm yollar kapalı bu hal nicedir üstat?
Karanlıklar ne zaman aydınlanır ustam?
Bu karanlıkta yön bulamaz artık pusulam
Bırak, şu köşede ölüm için bulurum bir durak.

Yolcu yolunda gerek veda etmek isterim severek
Seni de yazmış mıdır acaba sol omzumda duran melek?
Aşkın, beni ölüme götürecektir olan ateşten bir gömlek
İlmek ilmek işlenmiş bir sevdanın yoludur ölmek.

Artık müsaade edin yoluma gitmem gerek
Sendin, yüce ilahiden kendime edindiğim son dilek
Gözlerin kamaştırıyorken saçlarının kokusu ipek
Ah ayrılık, bu dünyada var o yüzden ölmem gerek.

Yusuf Aksoy

Ölüme Gidiş

Ayyuka çıksın bütün yalanlar, hatalar
Ardından bin çift göz ağlasın yalanla
Peşindeki insanlardır gurursuz duranlar
Hakkın divanına çıkacağım ne bu temaşa?

Son görevinizi yapın götürün son durak kabristan
Bedelini ödeyeceğiz artık bu hayatta ne yaptıysak
Artık senleyim, seninleyim ey güzel Semt-i Hamuşan
Benimle peşimden gelir bu dünyada ne yaptıysam.

Yusuf Aksoy

Öyleyse

Kastımız var birbirimize
Gelmedikçe kendimize
Yanlışların peşinde
Akıldan yoksun halde

Yanılsama mı sanıyoruz
Işık görünmüyor bu kente
Sözlere mi kanıyoruz
Eksik ve kırgın bir halde

Vadi içerisinde kaybolduk
İnce oluklar dolu yamaçta
Yıllar içinde râm olduk
Onsuzluk var ufukta

Yusuf Aksoy

Özlemek

Özlüyorsun elbet güzel kardeşim
Özlüyorsun elbet bazı günleri
Hatta bazen istemediklerini de
Özlemeden olur mu hiç?

Özlüyorsun yitirdiğin saygını
Özlüyorsun kaybettiğin aklını
Özlüyorsun o eski mutlu seni
Özlüyorsun işte kimsesizliğini

Özlemek güzeldir de özlenenden de mi?
Özlenen güzeldir de güzellik kendinden mi?
Özlem bir başına kaldığın günden mi?
Ya da geceleri yalnızlıkla gelen hüzünden mi?

Bu soruların ardı arkası kesilmez
Yazılan da hiçbir zaman bilinmez
Sevgi öyle bir duygudur ki
Ne yaparsan yap istemezse eğer, görünmez

Yusuf Aksoy

Realist Bir Mani

Darılmak yok ama bizim memlekette salak çok
Biz salağa salak diyoruz diye, bize kızanlar da çok
Güpegündüz memleket soyuluyor ses çıkaran yok!
Et yiyenin gözü aç memlekette, soğan ekmek yiyen tok..

Herkes alim eğriyi doğruyu bilmeyen de yok.
Her şeye bir fikri olan çok, olmayan da hiç yok.
Vardır bir bildiği derler, onların ala ihtiyacı yok.
Her gün şok üstüne şok ama konuşan da yok.

Yusuf Aksoy

Sayılmaz

Kırık bir kalpte yaşarken, anılar
Geçmişte kaldıysa eğer yaşayanlar
Sadece nefes alıyor diye, canlılar
Pek de yaşıyor sayılmaz

Karanlığın ortasında kalmışsa insan
Işığı onu terk etmişse eğer artık
Ve bir güneş parlamıyorsa gökte
İnsan, pek de yaşıyor sayılmaz

Gönlünü okşamıyorsa sözler
Seni aramıyorsa sevdiğin gözler
Ve kimsesizlik ağır basıyorsa eğer
Çok da yaşıyorsun sayılmaz

Ölüm korkutmuyorsa artık
Gelecek kaygılandırmıyorsa
Ve bunların farkına vardıysa insan
Sanırım, çok da yaşıyor sayılmaz

Yusuf Aksoy

Seni

Seni çiçeğe anlattım soldu
Seni börtüye böceğe anlattım öldü
Seni dağa taşa anlattım çatladı
Seni dostlarıma anlattım onlar ise güldü

Seni kalbime anlattım zordu
Seni gözlerime anlattım yorgun
Seni ruhuma anlattım dondu
Artık seni anlatmayı bıraktım

Yusuf Aksoy

Senin Hatırına

Gül diye, sen hep gül diye
Var olmalı bu sözler, var olmalı bir memleket.
En ücra köşesinde bile, yaşatılıyorken bir umut
O zifiri gecelerin ardında, sadece senin hatırına

Sev diye, sen hep sev diye
Var olmalı bu şiirler, var olmalı bir kent.
En huysuz köşesinde bile, çalıyorken bir şarkı
Tüm bu umutsuzluğa karşı, senin sadece senin hatırına

Yaşa diye, sen hep yaşa diye.
Var olmalı bu memleket. Var olmalı hayallerimdeki kent.
En uzak tepesinde bile şehrin, yıkılmamışsa hala o son kale
Her şeye rağmen duruyorsa dimdik. Senin, işte sadece senin hatırına.

Yusuf Aksoy

Sevgili

Bir parçam koptu bedenimden
Bir parça eksildi gözlerimden
Sözler artık anlamını yitirdi
Yalan, koca bir aşkı bitirdi...
Şimdi buradan biz olur muyuz tekrar
Biz oluruz da biz kalır mıyız tekrar
Biz kalırız da iz taşır mıyız tekrar
Düşünmemem gerek peşimde efkâr

Yusuf Aksoy

Seyret

Bir tanıdık sesinde huzuru
İncinmiş suratlarda acıyı
Çıkamazların girdabında kendini
Ölülerin arasında, bizi seyret.
Seyret ki vicdan doldursun gözleri
Seyret ki muhatap bulsun sözlerim
Geceleri veryansın ederken kalbim
Ben seni, yanımdayken de özlerim...

Yusuf Aksoy

Sokak

Bu sokakta kaç sokak lambası var? Sayamadım.
Önünden sessizce geçtiğim bu kaçınıcı apartman?
Sokaklar sessiz insanlar uykuda ben ise çaresiz
Bir dert taşıyorum heybemde ama anlayamadım.

Kaçınıcı caddedeyim, hangi mahalle arasındadır?
Aradığım şeyi biliyorum ama çaresizce bakınıyorum
Her sokak çıkmaza çıkıyor yine de üslubumu takınıyorum
Buradadır diye adım attığım her sokakta sensiz bırakılıyorum

Eğdim başımı önüme sessiz adımlarla caddeleri aralıyorum
Hikmeti nedir? Çıkmaz sokaktan başka bir sonuca varamıyorum.
Gökyüzünün parıltısı güneştedir ama bu ateş ben yanıyorum
Susadım çok susadım ama olmaz, içtiğimde sana kanıyorum.

Biliyorum bu benim en ahmak yanımda çünkü sensin yarım
Yarın ne çıkar önüme? Bilemem, tahminim yine çıkmaz sokak
Güller ekib ağırladığım yol, bana dikenleriyle kucak açıyor
Hayatta neyi başarılabilirceğini inan kimse sana sormuyor

Yusuf Aksoy

Sorular

Bir topala koşamadığı için kızılır mı?
Bir sağıra duyamadığı için bağırılır mı?
Veya bir köre göremediği için acınır mı?
İşte bir âşığa sevmeye denilmez.
Bir balığı sudan çıkartıp ona nefes al denir mi?
Bir köpeğe havladığı için sus denir mi?
Veya bir kuşa kanatlarını söküp uç denir mi?
İşte bir âşığa da sevmeye denilmez.
Bir kuzu yavrusunu emzirdiği için sual olunur mu?
Bir at dörtnala koştuğu için sual olunur mu?
Veya bir bulut yağmur taşıdığı için sual olunur mu?
İşte bir âşığa da sevmeye denilmez.

Yusuf Aksoy

Söyler Misin?

İnsan niçin var oldu söyler misin?
Kader kim için yazıldı?
Sevmek kime mahsustu?
Aşık olmak bize mahpustur.
Kalbin niçin emretti söyler misin?
Bu dünya kim için vardı?
Bu hayal bizim için miydi?
Yoksa biz mi hayalin içindeydik?
Bir söz neyi değiştirir söyler misin?
Niçin susmuştun?
Ya da ne için gitmiştin?
Bu sorular bedenimi sarmışken.
Bir gülüş değiştirir mi?
Hatırlamıyor musun?
Bunu niçin yapmıştın?
Ben seni o kadar sevmişken.

Yusuf Aksoy

Sus

Sen zaten susmayı seversin
Anlatmak yoktur lüğatında
Anlatsan da gerçekler
Söylediklerinin arasında

Bir yarasın gönlümde
Kabuğu kendinden
Altı derin bir oyuk
Kalbim, celladını bekleyen koyun

Yusuf Aksoy

Şair

Şair var şiiri ölüme götürür
Şair var o ölümü şiire götürür
Şair var tek mısra ile aşkı öldürür
Şair var bir sözü ile ölümü öldürür.

Bizdeki şairlik ancak düşman güldürür.
Olsun en büyük kazancım şu kalbimdeki mühürdür
Kalbim sahibine emanet ve o istedikçe hürdür
Sevgili, dileğim haktır o mutlak yüzün güldürür.

Yusuf Aksoy

Toprak

Deniz kokardı mercan gözlümün saçları
Ben hata yapınca çatılırdı hemencecik kaşları
Ona bakan gözlerin gövdesinden ayrılırdı başları
Dedim toprak gibi kutsal bu kadın bir başkadır

Bu bir başkadır dediğimiz her şey bize başka
Bir kere olsun yanılt beni hayat
O en büyük sevdalar saygıyla başlarken
Anladım, yolun sonu hiç bitmezmiş aşkla.

Bir gün bir uçurumun kenarında beni hayal et
Ben hayal edemiyorum sevgilim sen helal et
Varlığını anlayabilmek bilir misin ne büyük nimet?
Ben değer bildim de sen bir kez olsun bilmedin kıymet

Toprak sen kokuyor her yağmur yağdığında
Sanki o deniz kokan saçların toprakla bütünleşmiş gibi
Bir ürperti esir alıyor kalbimi sonra tüm benliğimi
Toprağın kokusu tüm bedenimi sardığında, irkiliyorum.

Yusuf Aksoy

Tüm Yusuf'lara

İsmin ne güzel, yaşıyorsun anlamını
Önce kör kuyular sonra sultanlık mı hayalin?
Düştüm zannediyorsun değil mi?
Gerçekten kuyuda mı sanıyorsun kemali?

Ah her şey inanmışlıktan mı ibaret?
Gözlerinden okunuyor yüzündeki ibare
Sevmek, sevilmek ne kadar insanca bir gaye
Unutma yalnızlık her zaman derdine çare

İstediğin noktaya ulaşamayacaksın
Yolda birçok kez yalnız kalacaksın
Tam bu sefer bu son sanacaksın
Yusuf, hatırla yine yanılacaksın

Yusuf Aksoy

Unutmak İçin

Yazıyorum işte bir şeyler
şimdi neredesin kim bilir
Hangi dudaktan dökülen
Sözler yüzüne çarpıyor

Hangi eller sana yakın
Ben bu kadar mı uzağım
Bize ne oldu kim bilir
Yeniden nasıl küllenir

Yazıyorum işte bir şeyler
Yalnızca unutmak için
Kalbimi söküp atabilseydim bir yere
O yer gene sen ol isterdim

Yusuf Aksoy

Uyan

Uyan sevgili kalk, perdeni arala güneşli bir gün
Güneş seni selamlıyor gülsün o güzel yüzün
Hatırına düşürme maziyi yüzünde olmasın hüznün
Baharda çiçek açmış bak sen hâlâ peşindesin güzün

Bir son sananlar için ne acı aldanıştır ki gülüm
Ben sevdikçe var olacağım bunu kabullen artık ölüm
Hakkı mahfuzda bir şeyim yok gözüme bir tek sen görün
Son bir kez sen görün gelecekse de öyle gelsin ölüm

Yusuf Aksoy

Üzgünüm

Sana konduramadığım şeyleri
Kendim kabullenemezdım üzgünüm
Senin bana sevgisizce baktığını
Kendime yediremedim üzgünüm
Anlamlandıramadığım şeyleri
Sana yakıştıramadım üzgünüm
Hatasız kul mu olur dediğime
Milyonlarca kez keşkelerle, üzgünüm...
Bir yerlerde nefes almıyormuşsun gibi
Sen hiç hayatımda olmamışsın gibi
Bu kalp bin bir parçaya bölünmemiş gibi
Davranamadım bal porsuğu, üzgünüm...
Hala kendi kendime sana kızıyor oluşuma
Geceleri ve heceleri sana veriyor oluşuma
Bendeki nefreti bile hak etmiyor oluşuna
Üzgünüm işte, sadece üzgünüm...

Yusuf Aksoy

Üzölme

Yaş aksa gözünden, inan can bulurum közümden
Nedeni bensem özünde olsun bırak sen üzölme.
İnsan geçer her sözünden kalp bir defa küsünce
Kalbin bana küsse bile sevdiğim bırak sen üzölme.

Hüzünle dolan gözyaşları hatıraları da kahreder
Gülümsemeyle dolan gözyaşları mutluluğı resmeder
Derdi yâr olanı dermanı terk eder de sen üzölme
Senin yerine de kahrolurum ben, bırak sen üzölme.

Yusuf Aksoy

Velhasıl Ustam

Anlatsan da mahur
Anlatmasan da
Dinleyen de yok
Anlayan da

Çileli beden tamahkar
Bu dil, günahkâr
Varlık umutlu
Kul musahhar

Gönüller muamma
Şözler muahhar
İnsan suçlu
Ebet muhtasar

Yusuf Aksoy

Vicdan

Bir hayalim var herkes gibi
Hayalim olmamak herkes gibi
Herkes baktığında kendini bilir
Bunun için gerekmez insana ilim

Bir vicdan hayalim var
İnsanlık tutulmuş sanki ay gibi
Bir karartı var gökyüzünde
Bir de hissiz kaybedilmiş vicdan

Sızlamaz olmuş artık sizde
Varlığı unutulmuş kalmış eskizde
Tahakküm edemeyecek algıda oluşunuz
Bulacak sizi vicdanı kaybettiğiniz de

Ne önemli histir ki vicdan
Peşinizi bırakmayacak kadar kindar
Bir hayalim var herkes olmamak
Vicdan, aslında herkes olmamak.

Yusuf Aksoy

Yad Ettim

Gitmişsin çoktan seneler, seneler ötesine
Hafızamın en ücra köşelerinde vardın oysa
Gitmişsin çoktan en ücra köşelerinden bile
Kalbim attığında en derinde sen vardın oysa
Bugün yokluğun düştü hatırıma seneler öncesinden
Seneler önce sen yani ben biz varken işte beraberken
Hatırladım o günleri emin olabilirsin yâd ettiğimden
Seneler önce sen yani ben biz varken işte birlikteyken
Bir mutlu güvercin kondu bugün pencereme
Bir güzel insan düştü şu gönül şecereme
Ve geçmişin izleri kapımı çaldı yaşanmış gizlerle
Meraklanma yine yâd ettim seni en güzel hislerle
Sen ki şu gönül tahtının bulunmaz tek varisisin
Bu tahtın sahibinin yarasının tek çaresisin
Varlığında acı çeken gönül yokluğuna neylesin?
Söz geçmez ama yine de söyleyin başkasını sevmesin.

Yusuf Aksoy

Yaralarından Tanırım

Cevapsız kalır, seni soran sorularım
Nedensiz olur, ayrılıklar daima
Gizler insan en küçük detayları bile
Kaybetme korkusundan galiba

İhtiyacım yok, verilecek cevaplara
İhtiyacım yok, bilinecek detaylara
İhtiyacım yok, anlatılacak olaylara
Bilirsin, ben seni yaralarından tanırım

Bir anlamı yok, söylenilen sözün
Bir anlamı yok, gülünecek yüzün
Bir anlamı yok, bahardayken güzün
Bilirsin, ben seni yaralarından tanırım

Yusuf Aksoy

Zehri Aşk

Mecnun'a sual etsen seni leyla mı öldürdü?
Dile gelir gönül zehir öldürdü zehri aşıktandır.
Ferhat'a sorsan dağları Şirin için mi deldin?
Dile gelir gönül aşk için deldim zehri aşıktandır.

Kavuşmak tek ümit tek teselli midir?
Sonu ölüm olan yola baş koymak akıl işi midir?
Gençler bu aşıktandır der büyükler ise yaşıttandır.
Kim ne der bilmem bunlar inan zehri aşıktandır.

Aşkı zehirli yapan bir çift göz bir siyah kaş mıdır?
Uğrunda dağ delinen çöller aşılan sırmadan bir saç mıdır?
Kör bakan sanır her şeye engel olan beyazdan bir kaftandır
Hâlbuki tecelli eden adalet başlı başına zehri aşıktandır.

Yusuf Aksoy